

hij daarmee bezig is, behoeft u geen wijfje bij hem te brengen, want hij zou het waarschijnlijk doodbijten. Eerst als het geheel in orde is, meestal na een dag, doet u een werkelijk rijp wijfje bij hem in het glas. Dat zal zich al spoedig naar de wenschen van den onstuimigen vrijer schikken en den sprong in het duister, d.i. in het half ondergrondse nest wagen (die sierlijk bewerkte kokertjes, waarvan zoo vele beschrijvingen gewagen, heb ik tot mijn spijt nooit kunnen gadeslaan). Heeft ze, geheel verdund, het groene bruidsbed verlaten en het mannetje de eitjes bevrucht, verwijder haar dan en plaats na eenige uren een ander wijfje in het aquarium. Zoo kunt u er achtereenvolgens wel een vijftal aan den gedoorden ridder toevertrouwen. Dan kunt u nog eenige dagen de trouwe zorgen van het diertje voor zijn aanstaand kroost en daarna voor de uitgekomen jongen gadeslaan. Gaan deze laatste zwemmen, dan doet u het best ze maar in het groote aquarium van moeder natuur over te brengen met uitzondering van een klein aantal, dat u gemakkelijk kunt grootbrengen.

Nog moet ik u waarschuwen de stekels niet bij andere visschen in het aquarium te brengen, want ze zijn heel bijterig en meestal met parasieten bezaaid. De groote vischsluis kunt en moet u b.v. met een lucifershoutje verwijderen (het vischje in een natten doek in de hand nemen), maar met de andere, vooral *Ichthyophthirius*, gaat dat niet zoo gauw. En als de teelt afgelopen is, is het dan ook zaak het stekelaquarium goed te reinigen, voor er andere visschen inkomen.

Over bittervorenns een volgenden keer en dan tevens iets over aanbevelenswaardige exoten.

Rotterdam, 2e Middellandstr. 34.

P. HANNIK, Secretaris.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Een nieuwe plant voor de Ned. Flora. — In de Zaterdag 1 Juni gehouden vergadering van de Ned. Botanische Vereeniging berichtte Professor Janse uit Leiden, dat hij op een excursie met studenten bij Epen (op den weg naar Vaals) had gevonden: de kransbladige Salomonszegel (*Polygonatum multiflorum*). Deze plant is tot nu toe nog niet in ons land aangetroffen. Professor Janse telde op de vindplaats een vijftigtal exemplaren, doch verder was geen tweede groeiplaats te ontdekken. In de Belgische Ardennen, in den Eifel en in de Deutsche Middelgebergten is deze Salomonszegel in de meest oude bosschen aangetroffen.

De streek bij Epen is gebleken alweer een merkwaardige plant rijk te zijn.

E. Hs.

Gratis vlugschrift: De dennenscheerder. — Van dit mooie en goed geïllustreerde boekje, dat wij al vroeger aanbevelen hebben, is nu een tweede druk verschenen, zoo bericht ons de heer van Dissel, de Inspecteur van de Staatsbosschen en Ontginningen.

Daar de *Dennenscheerder* de laatste jaren in verschillende streken veelvuldig optreedt en daardoor in steeds sterker mate schade aan de grove dennensbosschen toebrengt, vestigen wij gaarne opnieuw de aandacht op dit vlugschrift, dat een beschrijving bevat van het insect, zijn levenswijze en de schade, die het toebrengt, en tevens van de middelen te zijner bestrijding. Het geschriftje wordt aan belanghebbenden op franco-aanvraag gratis toegezonden door de *Inspectie van het Staatsboschbeheer te Utrecht*.

E. Hs.

Kieuwpooten. — Bij deze kan ik mededeelen, dat de in de laatste jaren verloren *Branchipus (Grubii)* weer is teruggevonden. Ik ontving van mijn broer een fleschje waarin 2 ♂ en 2 ♀, beiden, doordat de flesch gebroken was, dood. Ze werden voor het eerst gevangen door den Eerw. Pater Lodders S. J., 16 April, op een helder plekje van een moddersloot bij de school te Velp (N. Br.). De ♂♂ waren veel minder in getale dan de ♀♀. 's Zomers is de sloot gewoonlijk uitgedroogd, ze had nu een waterdiepte van c. a. 90 c.M.

Apus is niet gezien en niet gevonden (naar aanleiding van mijn daarop gericht verzoek om onderzoek). Ik ben nu in het bezit van omstreeks 10 ♀♀ en 3 ♂♂. Den 16en April waren ze in grooten getale aanwezig en 23 April waren ze al aanmerkelijk in getale verminderd.

Haarlem.

C. WILLEMSE.